

ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

Політичні паралелі у творах Тараса Шевченка

*Воскреснемо, брати і сестри,
бо земля наша,
хоч і розін'ята на хресті історії,
але свята.*

Воскреснемо!

*Бо світить нам у вікна пророцтво Тараса:
«Не вмирає душа наша,
не вмирає воля».*

Ярема Гоян

Коли ще, як не сьогодні, є актуальними слова видатного сина українського народу Тараса Шевченка: «В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля!» Вони просякнуті державницькою ідеєю, навколо якої гуртується вся наша нація в такі непрості для неї часи, коли наша країна потерпає від військової агресії з боку Росії.

Начебто двадцять перше століття, але іноді на політичній сцені залишаються ті ж самі гравці, змінюються лише методи – досконаліші й більш продумані, більш тонкі й агресивніші. І коли, як не сьогодні у чергову річницю від дня народження нашого незабутнього поета-співця, поета-пророка і громадського діяча Т. Шевченка, ми масмо дослухатися до його слів. Кризь віки через твори борця за волю свого народу червоною стрічкою лунає неприховане питання:

*«Світе тихий, краю милий,
Моя Україно!*

За що тебе сплюндровано,

За що, мамо, гинеш?...»,

«...За що ж боролись ми з ляхами?

За що ж ми різались з ордами?

За що скородили списками

Московські ребра?...»

Ідеями національної свободи, справедливості й переживання за долю України просякнута уся поезія Т. Шевченка:

«...Ой Богдане!

Нерозумний сину!

Подивись тепер на матір, на свою Вкраїну,

Що, колишучи, співала

Про свою недолу,

Що, співаючи, ридала,

Виглядала волю...»

Чи не нагадують нам ці слова сьогодення? Наче з сучасної історії Т. Шевченко пи-

сав свої «Розриту могилу» та «Сон». Звичайно, історія циклічна і повторюється, якщо не робити висновки з тих чи інших подій.

Характерним є й те, що рівно 100 років тому після столипінського послаблення щодо українського питання, в Російській імперії знову почалися заборони всього українського, зокрема на Полтавщині, у Катеринославі, Житомирі, Воронежі, на Поділлі тощо російська влада заборонила шевченківські вечірки та концерти, продаж і декламацію творів поета, зокрема «Заповіт», збирання коштів на встановлення йому пам'ятників.

Незважаючи на всі заборони і переслідування, шевченкове слово жило і продовжує жити, пробуджувало і пробуджує національну свідомість нашого народу, про що свідчить консолідація українців навколо питання соборності нашої держави, особливо у Шевченківські дні.

Поряд із тим, однією з головних ідей Т. Шевченка була ідея порозуміння, любові до ближнього, братання слов'янських народів:

«І брат з братом обнялися

І проговорили

Слово тихої любові

На віки і віки!»

Отже, для нас сьогодні є дуже важливим слідувати заповітам Великого Кобзаря. А це означає – згуртуватися в єдине ціле навколо ідеї соборної неподільної держави і «миру мирові», поважаючи інші народи і з добрим ставленням до них проявити мудрість і любов, притаманну нам – українцям. І тоді буде нове небо і нова земля.

Н.П. Олешко,

доц. каф. українознавства